

žarek dobrote

7/XVI
julij
2018

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Hvala, ker dajete obraz ljubezni in usmiljenju

5 ••• Rast mladosti iz korenin modrosti

ETIČNA NAČELA

5 ••• Zaščita šibkih in drugih ljudi v stiski v javnosti

KARITAS V ŽUPNIJI

6 ••• Zagovorništvo

GRADIMO DRUŽINO

8 ••• O galantnosti

MLADA KARITAS

8 ••• Mladi v sodelovanju s Karitas

LJUBEZEN JE IZNAJDLJIVA

10 ••• Napolnimo šolske torbe

NA OBISKU

11 ••• Luč je bila med nami

13 ••• Malčki pri nedeljskem bogoslužju

12 ••• Pravica do upanja je temeljna človekova pravica

14 ••• Zaključek literarnega tečaja »Mlad, vesel in pogumen – brez alkohola«

15 ••• 50 let romanja bolnikov, ostarelih in invalidov na Brezje

16 ••• Nič več sam

CELJE

16 ••• Prosili za zdravje in se družili

17 ••• Škofijsko romanje ŽK

KOPER

17 ••• »Popoldan na Cesti« na končnem izletu v Bistri

18 ••• K Mariji v Vreme

18 ••• Romarski dan sodelavcev Karitas v Koprski škofiji

LJUBLJANA

17 ••• Nekdo kliče ...

MARIBOR

19 ••• Utrinki iz Doma sv. Lenarta

MURSKA SOBOTA

21 ••• Solidarnost bogati

NOVO MESTO

21 ••• Karitas za povezanost in ljubezen vseh generacij

LETOVANJA

22 ••• V toplem objemu slovenske Istre

23 ••• Letovanje starejših v Portorožu

Teden Karitas: 26. 11.–2. 12. 2018

Geslo: **Rast mladosti iz korenin modrosti**

2. 12. Nedelja Karitas

28. 11. Romanje na Ponikvo

28. 11. Klic dobrote

• FOTO NASLOVNA STRAN Peter Tomažič in ZADNJA STRAN Helena Zevnik Rozman •

NAPOVEDNIK

SLOVENSKA KARITAS

Letovanje družin

- 2.–7. 7. Družine iz ŠK Ljubljana
- 9.–14. 7. Družine iz ŠK Ljubljana
- 16.–21. 7. Družine iz ŠK Murska Sobota
- 23.–28. 7. Družine iz ŠK Celje
- 30. 7.–4. 8. Družine iz ŠK Celje
- 13.–18. 8. Družine iz ŠK Novo mesto

Počitnice Biserov

- 16.–23. 7. Letovanje otrok
- 23.–30. 7. Letovanje otrok
- 30. 7.–6. 8. Letovanje otrok
- 6.–12. 8. Letovanje mladostnikov

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

- 4. 7. Izlet družin in posameznikov na morje
- 16.–20. 7. Počitnice za otroke v Vrbju
- 23.–27. 7. Počitnice za otroke v Vrbju
- 29.–31. 7. Počitnice za sodelavce ŽK, Vrbje

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

- 2. 7. Srečanje Karitas vipavske dekanije
- 3. 7. Malorca, izlet v dolino Soče
- 6. 7. Maša v Domu v Novi Gorici
- 6. 7. Razstava Umetniki za Karitas, Ilirska Bistrica
- 8. 7. Razstava Umetniki za Karitas, Sveta Gora
- 29. 7. Dobrodelni srečelov Krkavče
- 29. 7. Delovni tabor Streha nad glavo, Bosna

Letovanja in tabori v Soči:

- 25. 6.–1. 7. Popoldan na Cesti
- 1.–8. 7. Sodelavci in medgeneracijske skupine
- 8.–14. 7. Otroci iz IOK in PNR
- 14.–22. 7. Socialno ogrožene družine
- 29. 7.–4. 8. Vera in luč

ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

- 16.–22. 7. 29. poletni tabor za slepe in slabovidne "Razkrižje 2018"

ŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

- 18. 8. Romanje sodelavcev NŠKM na Prihovo, Čadram in v Oplotnico

Foto: Andrej Šauperl

tema meseca

HVALA, KER DAJETE OBRAZ
LJUBEZNI IN USMILJENJU

Gregor Vidic, foto Gregor Vidic

V petek, 8. junija popoldne, se je nad širšim območjem Občine Črnomelj razbesnelo hudo neurje s točo. Toča, debela kot jabolko, je za seboj pustila razdejanje na stotinah stanovanjskih in gospodarskih objektov, avtomobilov in popolnoma opustošila polja in vinograde. Prizanesla ni niti cerkvam, zdravstvenemu in kulturnemu domu, vrtcu, šolam, domu starejših občanov itn.

Tamkajšnji župnik Gregor Kunej, ki se je s sodelavci Karitas odpravil na teren, je svoje misli strnil takole:

»Stanje je resno. Solidarnostna pomoč gasilcev iz vse Slovenije je res fantastična in neopisljiva. Ljudje so neizmerno hvaležni za to. Jokajo od sreče, da v težavah niso sami. Obiskal sem skoraj vse vasi v obeh župnijah Dragatuš in Črnomelj, ki so bile 'potolčene' v petkovi toči (Dragovanja vas, Blatnik, Dobljučka gora, Jelševnik, Talčji vrh, Rožanec, Dolnja Paka, Sela pri Goleku, Stražnji vrh, Svibnik) in se srečal z ljudmi. Ne zavedamo se še povsem, kaj bo prišlo čez teden dni. Zdaj so strehe za silo pokrpane, številne v celoti prekrite s folijo.

To so zgodbe ljudi:

- Pri nekaterih družinah ne gre samo za eno streho. Tam, kjer so kmetije, gre pri eni družini tudi za 5, 6 ali celo 7 streh in še v veliki večini uničen pridelek, že pospravljeno krmo ...
- Ali pa povsem nova hiša, še ne vseljena, grajena na kredit in uničena streha ... Družina s petimi otroki, samo mož zaposlen.
- Družina, ki se ukvarja s prodajo rabljenih avtomobilov, pripeljanih iz Nemčije, 7 avtomobilov z razbitimi stekli in valovito pločevino po celi površini ...
- Mlada prevzemnica kmetije, komaj pred mesecem dni kupila traktor, zdaj ima uničene tri strehe ...
- Družina na stari hiši pravkar dela novo fasado, velik strošek, ki še ni poplačan, ter 6 uničenih streh ...

In še bi se dalo naštevati ...

Dogajajo se tudi čudovite zgodbe, da poleg gasilcev prihajajo na pomoč prijatelji in sorodniki prizadetih, ne samo kot delovna sila, ampak sami od sebe prinašajo kuverte z denarnimi darovi za premostitev denarnih težav.

Vseh posledic se še nihče ne zaveda. Kaj bo storila država je veliko vprašanje, morda bo dala kakšne kredite, posojila. Kako bodo to ljudje odplačevali?

Skratka, največje težave bodo za mnoge družine šele prišle.»

V znak podpore in solidarnosti s prizadetimi je v sredo, 13. junija, popoldan novomeški škof Andrej Glavan skupaj s črnomaljskim župnikom Gregorjem Kunejem, generalnim tajnikom Slovenske karitas Cvetom Uršičem, predsednikom Škofijske karitas Novo mesto Cirilom Murnom in tajnico Župnijske karitas Črnomelj Ano Pavlakovič obiskal operativni štab civilne zaščite v gasilskem domu v Črnomlju. Tam se je srečal z županjo Občine Črnomelj Mojco Čemas Stjepanovič, poveljnikom gasilske enote Jožetom Vrščajem in vključenimi v reševanje nujnih razmer. Županja je škofu na kratko predstavila obseg škode, način reševanja nastale situacije in kakšna pomoč je v tem trenutku najbolj potrebna. Ob tem je župnik poudaril, da je bil »obisk škofa Glavana za ljudi neskončnega pomena. Ne samo na terenu, tam, kjer je škoda res velika, ampak tudi v operativnem štabu civilne zaščite, ki skrbi za koordinacijo vse intervencijske pomoči«. V obsežnih naravnih nesrečah, kot je ta, se namreč vedno pokaže za ključno dejstvo, kako pomembno je tudi usklajeno sodelovanje z vsemi, ki so aktivno vključeni v koordinacijo pomoči: »Dnevno sodelujemo s koordinacijsko ekipo vseh, ki nudijo pomoč (denarno in v materialu) znotraj občine: CSD, Rdeči križ, Gasilska zveza Črnomelj, Karitas, Občina Črnomelj, tako da med prispelimi prošnjami za pomoč res pomagamo vsem, ki za pomoč prosijo, in skupaj poiščemo tudi take, ki za pomoč sami od sebe ne bodo prosili, čeprav so v nezavidljivem položaju,« še poudari župnik in nadaljuje:

»Ko pišem vse te stvari, bi rad z vami podelil izkušnjo, ki jo je težko opisati. Je kakšen dan, ko je raznovrstnih telefonskih klicev tudi do 90, poleg vseh mailov, SMS-ov, rednih in sprotih stvari, ki jih je treba storiti na župniji. Ampak vse opisano dogajanje poteka v sicer hiperaktivnem tempu, a mirno in brez kakšnih večjih težav. Ob koncu dneva je vse na svojem mestu, ni klica ali maila, ki ne bi bil neodgovorjen.

SLOVENSKA KARITAS
Kristanova ulica 1
TRR (NLB):
SI56 0214 0001 5556 761
Sklic: SI00 201
Namen: NEURJE 2018

Na Škofijski karitas Novo mesto smo iskreno hvaležni Slovenski karitas, sodelavcem in članom njenega Strokovnega sveta, ki so soglasno odločili, da se začne akcija zbiranja darov za pomoč prizadetim v tej nesreči, in so takoj tudi sprostili znatna sredstva iz sklada naravnih nesreč. Hvala škofom in duhovnikom, redovnim skup-

nostim ter posameznikom, ki so se odzvali klicu na pomoč. Posebna zahvala župniku Gregorju Kuneju, ki je gibalo vsega, vsem prostovoljkam in prostovoljcem, ki so kot sodelavci Karitas ves čas na razpolago za pomoč svojim (so)faranom. Kako čudovito je sodelovati s tako usklajeno ekipo, ki je bila v nedeljo zvečer pa vse do zgodnjega ponedeljkovega jutra pripravljena obravnavati na desetine vlog za pomoč. Vse to pa zato, ker se zavedate, da tudi ta stiska, njene dolgoročne posledice in skrbi ne gledajo na uro in da je hitra pomoč velikega pomena. Resnično ponosni smo na vsakega posebej in vse skupaj, ki dajete obraz Ljubezni in usmiljenju ter ste pomemben del mozaika pomoči ljudem v stiski. Naj bo povrnjeno ob pravem času.

Vse to pripisujem molitvenemu stroju. Mnogi ne morete pomagati z denarjem, zato bi rad, da veste, kako neizmerna je pomoč v molitvi. Prosim, da še naprej molite za nas, za vse prizadete, za vse, ki pomagamo, in nasploh za vso situacijo v Beli krajini, saj je molitev tista, ki vodi, da so vse stvari na svojem mestu, da vse poteka v optimističnem vzdušju in v najširši obliki povezovanja in sodelovanja.»

Komisija Župnijske karitas Črnomelj je v nedeljo, 17. 6. 2018, obravnavala prvi sveženj prošenj za pomoč ob neurju, ki so na Karitas prispeli do sobote. V četrtek 21.6. pa so obravnavali drugi sklop prošenj za pomoč. V skupni pomoči je pomoč Karitas do zaključka redakcije prejelo 148 prizadetih gospodinjstev v skupni vrednosti 109.200 EUR. Obseg pomoči na posamezno gospodinjstvo je znašal od 300 do 1.200 EUR. Višina dodeljene pomoči je odvisna od škode, socialnoekonomskega stanja, zavarovanja in drugih zagotovljenih virov pomoči.

Prostovoljci Župnijske karitas Črnomelj so takoj po neurju začeli pomagati družinam, ki so bile najbolj prizadete, in jim razdelili več kot 100 paketov s hrano. Med razdeljevanjem ostalih oblik pomoči, kot so paketi s higienskimi potrebščinami, poklonjen material in podobno, delijo tudi obrazce za priglasitev škode. Vsak dan prihajajo nove in nove vloge za pomoč. Do sedaj jih je prispelo že 110.

Do zaključka redakcije je Karitas skupaj zbrala že več kot 100.000 EUR. Slovenska karitas je v ponedeljek, 11. 6. 2018, zagotovila prvih 10.000 EUR za prvo pomoč. Pomoč v višini 10.000 EUR je prispevala tudi Škofija Novo mesto. Ostalo so darovali posamezniki, župnije in podjetja. Iskrena hvala vsem darovalcem za hitro pomoč!

Karitas še naprej zbira vloge in sredstva za pomoč. Škoda na hišah in gospodarskih poslopijih je zelo velika in kliče po nadaljnji solidarnosti. Vloga je na voljo na spletni strani Slovenske karitas www.karitas.si, sredstva za pomoč pa je mogoče darovati na:

RAST MLADOSTI IZ KORENIN MODROSTI

Lojze Štefan

Nekaj misli izbranemu geslu

Tedna Karitas 2018 na pot ...

Korenine

So po navadi očem nevidne. Jih predpostavljamo. So nekje v zavedanju, a mnogokrat po krivici pozabljene. Večjo pozornost posvečamo semenu, ki ga vržemo v zemljo, in potem se posvetimo bilki, rasti in rodovitnosti. Kreiramo pogoje za rast in plodnost. Morda še kdaj govorimo o koreninskem sistemu, predvsem kadar nastopi suša ali moča. Ko uzremo sad, pa na korenine navadno pozabimo. Pri trajnih rastlinah se jim posvetimo jeseni, ko jih zaščitimo, in spomladi, ko jim prignojimo. A to počnejo le tisti, ki jim je mar za pridelek naslednjega leta, ki se zavedajo pomena zdravja in prehranjenosti korenin, kajti vse, kar se vidi, lahko kaj hitro izgine, če na primer korenine napade koreninska gniloba ali se posušijo, jih izrujemo ali poškodujemo. Četudi so še tako mogočne in trdne, ne bodo pomagale k rasti, če na svoji poti rasti in delovanja ne najdejo hranljive zemlje. Zato je treba zanje vedno skrbeti. V priliki o nerodovitni smokvi vinogradnik pravi gospodarju, ki zaman hodi iskat sad: »Gospod, pústi jo še letos, da jo okopljem in pognojim. Morda bo naposled obrodila sad; če pa ne, jo boš posekal« (Lk 13,8).

Korenine so kot srce rastline: so črpalka in bit. So prostor Božjega posredovanja zakonitosti rasti in plodov. So modro in pametno srce vsakega živega bitja, ki hrani pot do uresničitve smisla in cilja – prihodnosti. Ali pa črpajo in posredujejo tudi strup, ki ga iz onesnaženih tal posrkajo v mladico. Ne potrebujejo le obilja hrane in vode, ampak tudi počitek, zrak (prazen prostor), da zadihajo in potem spet lahko posredujejo vse potrebno za rast mlade bilke. Korenine zasidrajo živo bitje v rast, kot je Božji služabnik, škof in misijonar Friderik Irenej Baraga zasidral Indijance v naseljih, kjer so se lahko ukvarjali s poljedelstvom in bili manj odvisni od negotovega dohodka od lova, ki je bil povezan s prekupčevanjem in pijančevanjem. Brez korenin ni civilizacije, kakor tudi ni novega življenjskega kroga brez semena, ki »kali in raste, medtem ko mi spimo« in sklene krog nove rodosti.

Tudi ko je drevo že odrasla rastlina, se korenine ne umaknejo, ne izgubijo svoje vloge in naloge, le utrjujejo se in razpredajo svoje male poganjke, da namesto olesenelih delov sprejmejo vlogo posredovanja potrebnih dobrin za rast. Včasih nova rastlina požene kar iz korenine, ko je bilo steblo uničeno. Pravijo, da tudi star štor kdaj ozeleni.

Korenine simbolizirajo skrito delovanje in rast iz Božje milosti. Pomenijo vrednote, ki dajejo življenju trdnost, pomenijo zagotovilo hrane za rast po Božjih zakonih, in vsakič znova, po Božji zamisli, Duh rojeva stvarstvo. Za človeško življenje korenine obstoja, ustvarjanja in prihodnosti predstavljajo predniki. Vsa zgodovina je zgodba o koreninah in sadovih Božjega in človekovega delovanja. Več kot je Boga, več je blaginje; več kot je človečnosti, več je miru in solidarnosti; več kot je modrosti, več je stvarstva, ki korenini, rojeva in obrodi. V gene položeno, iz korenin rodu pograno, z resničnimi vrednotami pognojeno, z vzgojo v družini oblikovano, s trudom in sodelovanjem ustvarjeno, s skrbjo in razumom obrano, z ljubeznijo deljeno: to je ljubezni krog, ki je tudi krog prave in trajne blaginje. Zato spoštujmo vsakršne korenine: naravne, rodbinske, ustvarjalne, produktivne, duhovne in kulturne. In tudi karitativne, ki iz Božje usmiljene ljubezni črpajo za službo človekovega dostojanstva, za čutečo skrb za uboge, za solidarnost in dobroto med nami.

V pogovoru se vprašajmo: Kaj in kje so korenine našega delovanja, naše poklicanosti? Iz česa črpajo naši sadovi? Kako skrbimo zanje in za tisto, kar jim je hrana in voda za zdravje in delovanje? Lahko kaj storimo za njihovo obnovo in potreben mir?

Nadaljevanje v naslednji številki.

etična načela

ZAŠČITA ŠIBKIH IN DRUGIH LJUDI V STISKI V JAVNOSTI

Sodelavci Karitas varujemo posameznike, skupine ali družine pred neustreznim obravnavanjem, razgaljanjem in možnimi zlorabami v medijih in javnosti. Javne informacije o delu Karitas morajo ščititi njihovo zasebnost in prispevati k ozaveščanju o potrebnosti medsebojne pomoči in solidarnosti v družbi.

Sodelavke in sodelavci Karitas dobro vemo, kako težko je v lokalni skupnosti, domači vasi, na seji župnijskega ali dekanjskega pastoralnega sveta pa tudi v skupini Karitas odgovoriti, kdo je človek, ki mu pomagamo, kaj je prejel, pa tudi, zakaj pomoč rabi. Večkrat se bojimo, da nam bo kdo očital, da smo napačno presodili in dali pomoč nekemu, ki je ne potrebuje, in morda je prav to varovalka, da umolknemo. Hvala Bogu.

7. etično načelo je pravi odgovor na svetopisemske besede: »Kar ne želiš, da bi drugi tebi storili, ne stori ti drugim.« Tako malo je potrebno – pomislimo, kako bi se počutili, če bi o nas ljudje razlagali stvari, ki so samo naše, ki nas morda bolijo.

Dobro in prav je povedati, kdo so družine, posamezniki, skupine, ki našo pomoč potrebujejo. To ni kazanje s prstom na posameznika, pač pa vzpodbujanje čutenja in solidarnosti. Še tak trdosrčnik bo razumel, če povemo, da je mati s tremi otroki ostala brez sredstev za preživetje. Uporabiti njeno ime in njene otroke za to, da bomo pri Karitas zbrali čim več sredstev, pa je greh.

Naši mediji, pravzaprav poslušalci, gledalci, bralci, želijo senzacije, in vem, da bi bil znesek zbranih sredstev veliko večji, če bi razgalili vso nebogljenost neke matere, otroka, brezposelnega moža. Toda ne, to ni Karitas.

Verjemite, veliko večje spoštovanje bomo sebi in naši Karitas pridelali, če bomo obzirno rekli, da o človeku, ki je predmet pogovora, zaradi spoštovanja njegovega dostojanstva ne bomo povedali nič, kar bi razgalilo njegovo osebo.

Sama imam v tem kontekstu svoje načelo, ki mi ga je privzgojil pokojni psiholog Bogdan Žorž, ki je večkrat rekel: »Svojemu sosеду lahko pomagam spraviti seno, toda svetovalno ali materialno pomoč je bolje, da prepustim komu drugemu.« Tudi zaradi tega so naši Centri karitas organizirani tako, da lahko pride vsak, ki pomoč potrebuje, in ni potrebe, da se Župnijska karitas s paketi sprehaja po vasi ali soseski. Dovolj je, da ga predstavnik Župnijske karitas obzirno povabi in prepusti pogovor o najbolj intimnih stvareh drugemu.

Prepričana sem, da je v tem etičnem načelu zaobjeta vsa zakonodaja o varovanju osebnih podatkov, zato želim vsem nam, da bi zmogli, čeprav večkrat resnično ni lahko, slišano ohraniti le v svojem srcu.

Jožica Ličen

Karitas ne sodeluje v dobrodelnih akcijah, ki ob pomoči ali s pokroviteljstvom medijev razgaljajo intimo prejemnikov pomoči, še posebej otrok. Namen takih akcij je praviloma čim večji obseg zbranih sredstev na račun izzvine velike čustvene spodbude pri darovalcih. Pomoč se v takih prispevkih večinoma zbira za en odmeven primer. Taki medijski prispevki sicer dejansko omogočajo pomoč konkretnemu posamezniku. Podlaga zbiranju ni individualni načrt pomoči in nadaljnje spremljanje prejemnika, ampak čim bolj razburljiva situacija v smislu resničnostih serij. Glavni in pričakovani cilj medija je predvsem povečanje gledanosti, poslušnosti ali branosti ter utrjevanje njegovega ugleda. Kratkoročno taki dogodki in prispevki utrjujejo tudi ugled in prepoznavnost dobrodelne organizacije, dolgoročno pa povzročajo naslednje negativne učinke:

- razgaljanje (»prodajanje«) stisk prejemnikov pomoči za čim večja zbrana sredstva;
- neprimeren obseg pomoči in neučinkovita poraba sredstev darovalcev;

- možna sprijaznitev prejemnika s statusom »ubogega«, ki si ne more pomagati, in navajanje na iskanje pomoči z marketingom svoje stiske namesto navajanja na sprejemanje odgovornosti in spodbujanje lastnih moči za spremembe;
- stigmatizacija otrok prejemnikov, ki so v nadaljevanju tarča neusmiljenih vrstnikov in tudi v nadaljnjem odraščanju sprejmejo vlogo revnega;
- otopelost pri darovalcih, ki odreagirajo samo še na intenzivne prizore stisk;
- prenos zaupanja iz strokovnih ravnanj dobrodelnih organizacij na populistične pristope;
- naiven pristop dobrodelnih organizacij za »endan«, ki jih običajno ne zanima celota, trajni učinki in pravičen pristop do vseh uporabnikov, ampak predvsem promocija;
- nepravična pomoč samo peščici medijsko zanimivih prejemnikov.

Karitas lahko posameznike in družine medijsko izpostavi samo ob njihovi privolitvi, prepoznani opravični sposobnosti in kadar je narava njihovih stisk taka, da pri prejemnikih pomoči ne povzroča občutkov krivde in nesposobnosti ali obsojanja in pomilovanja javnosti. Taki primeri so povezani z invalidnostjo, boleznijo, naravnimi nesrečami in podobnim. Karitas lahko neposredno izpostavi tudi druge stiske, ki razgaljajo sistemske napake države ali lokalnih skupnosti na področju zaposlovanja, brezposelnosti, socialnih pomoči, davkov in podobno. Ob privolitvi uporabnikov lahko izpostavlja tudi druge vrste stisk, če medijska izpostavljenost ne vpliva na obseg pomoči udeleženega uporabnika. Pri tem nikoli umetno ne spodbuja čustev in izpovedi uporabnikov ter ne pogojuje svoje pomoči z izpostavljanjem v javnosti. Prav tako ima že na začetku izdelan individualni načrt pomoči za prejemnika, preostanek sredstev pa namenja za druge podobne primere. Karitas ščiti uporabnike pomoči pred vsakršnim razgaljanjem v javnosti, tudi v primerih, ko gre za sofinancerje, inšpekcije in podobno. Če je le mogoče, stiske v medijih predstavlja anonimno ali uporablja medije in pristope, ki vsaj delno zakrivajo identiteto.

Peter Tomažič

Karitas v župniji

ZAGOVORNIŠTVO

Iz priročnika za razvoj župnijskih Karitas »Ljubi svojega bližnjega« pripravili člani nacionalne koordinacijske skupine za sodelovanje Karitas v jugovzhodni Evropi.

Definicij besede zagovorništvo je toliko, kot je skupin in mrež, ki zagovarjajo. Zagovorništvo lahko definiramo kot praktično uporabo znanja za namen social-

nih sprememb. Te spremembe so lahko usmerjene na državno zakonodajo, pravilnike, zakone, postopke, včasih celo same nase. Zato zagovorništvo pomeni dajati podporo določenemu problemu in prepričati nosilce, da morajo delati v podporo zagovarjani temi. Ta definicija pomeni, da proces lobiranja ni enosmerna aktivnost, temveč animira in mobilizira skupnost. Začne se z majhno skupino ljudi, ki si delijo skrb za določen problem, ki so mu za dosego zelenih sprememb pripravljene posvetiti čas, znanje in vse razpoložljive vire. Zagovarjanje je predvsem proces, ki se odvija različno dolgo. Je strateško in ciljno dobro organiziran, da vpliva na odgovorne in tiste, ki lahko izpeljejo spremembe. Nenazadnje je zagovarjanje vedno usmerjeno na vplivanje na pravilnike, zakone, regulacijo, programe in naložbe – odločitve, ki jih sprejemajo na najvišjih nivojih institucij javnega ali privatnega sektorja. Zagovorništvo vključuje tako posamezne probleme, časovno omejene kampanje kot stalno delo na več stvareh. Zagovorništvo se lahko odvija na državnem, regijskem ali lokalnem nivoju.

Osnovni elementi zagovorništva

Obstajajo tri vrste aktivnosti, ki spreminjajo politiko in programe: prepoznavanje problemov, iskanje rešitev in zagovorništvo. Medtem ko sta bila definiranje problemov in iskanje alternativnih rešitev dolgo edina promotorja sprememb, je bila potreba po sistematičnem in ponavljajočem se zagovorništvu veliko manj zaznana in sprejeta. Diagram prikazuje, kako je proces zagovorništva pomemben, ko gre za odločanje o spremembah politike in programov. Zadnje čase so raziskovalci, menedžerji, nevladne organizacije in druge zaskrbljene skupine ugotovili, da je nujno treba postati zagovornik, a imajo na žalost le malo znanj in priložnosti za usposabljanje.

Ta uvod predstavlja orodje, ki naj bi ljudem pomagalo pri vključevanju v proces zagovorništva, in je namenjen:

- osveščanju različnih krogov potencialnih zagovornikov o zagovorništvu in njegovih metodah;
- gradnji osnovne spretnosti zagovorništva;
- večanju uporabnosti razpoložljivih podatkov za obveščanje o procesu zagovorništva;
- krepitvi samozavesti vseh tistih, ki se preizkušajo v zagovorništvu;
- spodbujanju demokratičnega procesa s tem, da ljudem daje možnost, da jih slišijo.

Medtem ko se specifične tehnike in strategije zagovorništva razlikujejo, ostajajo temeljni gradniki uspešnega zagovorništva enaki. Podobno kot pri zidankah tudi ni treba porabiti vseh elementov, da bi ustvarili strategijo zagovorništva. Prav tako ni nujno, da te elemente uporabimo po vrsti. Lahko jih izbiramo in kombiniramo, kot se nam zdi najbolj prav. Ko boste opa-

zovali elemente v tabeli, boste morda opazili, da so nekateri od njih »sposojeni« s področji disciplin, kot so politologija, socialni marketing in analize osebnosti.

Izbira ciljev zagovorništva

Problemi so lahko zelo zapleteni. Da bi zagovorništvo uspelo, moramo cilje uskladiti z odgovori na vprašanja, kot so: Lahko problem različne skupine združi v močno koalicio? Je cilj dosegljiv? Bo cilj res predstavljal odgovor na problematiko?

Podatki in raziskave v zagovorništvu

Podatki in raziskave so nujno potrebni za sprejemanje odločitev, ko izbiramo problem, na katerem bomo delali, ko iščemo rešitve za probleme in postavljamo realne cilje. Poleg tega lahko dobri podatki postanejo najprepričljivejši argument. Lahko s pomočjo podatkov dosežemo cilj? Kateri podatki bodo najboljše podprli vaše argumente?

Prepoznavanje naslovnikov zagovorništva

Ko smo probleme in cilje že izbrali, je treba prizadevanje zagovorništva usmeriti na tiste, ki odločajo, in na ljudi, ki lahko vplivajo na osebe, ki sprejemajo odločitve, kot so osebe, svetovalci, sive emince, mediji in javnost. Katera so imena vplivnih ljudi, ki lahko pripomorejo k uresničitvi vašega cilja? Kdo in kaj vpliva na tiste, ki sprejemajo odločitve?

Razvijanje in širjenje sporočila zagovorništva

Različni naslovniki se odzivajo na različna sporočila. Politik je tako lahko motiviran, ko spozna, koliko ljudi v njegovem okolju skrbi tekoča problematika. Minister za zdravje ali šolstvo lahko začne aktivno sodelovati šele, ko mu predstavijo podrobne podatke o razširjenosti stiske.

Kakšno sporočilo bo ljudi vzpodbudilo, da bodo zagovarjali vaše delo?

Sestavljanje koalicij

Moč zagovorništva pogosto najdemo v številu ljudi, ki podpirajo vaše cilje.

Kjer sta demokracija in zagovorništvo relativno mlada pojma, lahko veliko število ljudi, ki predstavljajo različne interese, predstavlja zagovorništvu varnost ter gradi politično podporo. Celotno znotraj organizacije lahko interno sestavljanje koalicije predstavlja lažje doseganje skupnega imenovalca. Koga lahko v svojo koalicio povabite vi? Kdo bi lahko bil zaveznik?

Ustvarjanje prepričljivih predstavitev

Možnosti za vplivanje na ključno občinstvo so pogosto omejene. Politik vam bom morda naklonil priložnost za srečanje ali pa vam bo minister na konferenci naklonil pet minut. Pazljiva priprava in prepričljivi argumenti lahko te kratke priložnosti spremenijo v primere uspešnega zagovorništva. Če bi se imeli

priložnost predstaviti kateremu od vplivnežev, kaj in kako bi mu predstavili svoja stališča?

Zbiranje denarja za zagovorništvo

Večina aktivnosti, vključno z zagovorništvom, zahteva vire. Vzdrževanje uspešnega zagovorništva na dolgi rok pomeni vlaganje časa in energije v zbiranje denarja in drugih virov v podporo vašemu delu. Kako boste potrebne vire zbrali?

Ocenjevanje zagovorništva

Kako veste, da ste bili pri doseganju svojih ciljev uspešni? Kako lahko strategije zagovorništva izboljšate? Biti uspešen zagovornik pomeni dobivati vedno nove odzive in ocene vašega truda.

gradimo družino

O GALANTNOSTI

Bernard Banko

»Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil svoji ženi in bosta eno meso.« (1 Mz 2,24)

V času skupne hoje pred poroko se običajno trudimo napraviti dober vtis drug na drugega. Obilo je priložnosti priprave pred ogledalom, zadnjih popravkov pred srečanjem; mravljinici tik pred zdajci poskrbijo, da nam ni vseeno, kako bomo izpadli. Na zmenku čebljamo in razpravljamo, nikoli nam ni dovolj pogovora.

Minejo leta, skupno življenje pa običajno spet poskrbi, da so priprave pred ogledalom namenjene trenutkom, ko gremo iz hiše, in ne več tistim, ko čakamo, da vstopimo vanjo. Mravljinici so redkejši, le sem ali tja kakšen pridrobencija, tako da se precej manj trudimo za vtis na sozakonca in se često še preveč sprostimo, ker smo si tako domači. Pogovarjati se nam ljubi malo manj, saj dnevi tečejo hitreje in se nam ne zdi ravno najbolj varčno početje, če ponavljamo stvari, ki smo jih nekoč že rekli. »Bom že povedal, ko bo kaj novega,« pravi šala, v kateri žena sprašuje, če jo ima mož kaj rad.

Proti takšnemu drsenju v navajenost drug na drugega nam pomaga zdravilo, ki so mu včasih rekli galantnost, danes pa se ob tem spomnimo le še na kakšno angleško lady iz polurnih TV-nanizank. Gre za držo, pri kateri v drugem namerno spregledamo šibke točke in namesto tega iščemo dobre, lepe in privlačne. Najprej to pomaga nam, saj s tem ohranjamo ali ponovno pridobivamo pogled zaljubljenosti. Ko pa lepe misli tudi izrečemo, damo kompliment, razveselimo sozakonca in prižgemo iskrico, da je obema lepo.

Dajanje komplimentov v zakonu je nekoliko težje kot sicer. Skrijejo se za samoumevnostjo. Ko je kaj dobro narejeno, kakšna obleka lepo pristoji, ali ko kdo kaj lepega reče, lahko pomislimo, da zakonec takšen

pač je, da smo mu to tako ali tako že povedali, da bo slišati čisto drugače, da sedaj ni pravi trenutek, da po tistem včeraj nekako ne pristoji ter podobne neumnosti. Lahko pa kompliment izrečemo, čeprav smo ga že kdaj, povsem enakega; besedice »tudi« v slovarju nimamo zaman: »Draga žena, tudi danes si prav posebno lepa!« Redkokatera se ob tem ne bi nasmehnila, čeprav bi prav isti stavek slišala že dan poprej.

Zavedajmo se, da so že včasih vedeli, kaj je prava vrednota, in da ni bilo zaman zapisano: »Vrlo ženo, kdo jo najde! Njena vrednost je daleč nad biseri« (Prg 31,10).

Galantnost se ne konča pri besedah. Te jo le spodbujajo. Ko opazamo dobre stvari in jih izrečemo, to vpliva tudi na nas same. Do zakonca postanemo prizanesljivejši, zanj se nekoliko bolj potrudimo. S tem spreminjamo njegov in svoj pogled nase, tako da na koncu težko rečemo, kaj je bilo prej, pohvala ali sprememba. Navsezadnje pa to tudi ni tako pomembno.

Za odnos se je treba boriti in ga ohranjati prav vsak dan, čeprav je to težko, kajti s poroko smo se strinjali, da naj bi bil le-ta za zakonca za vse življenje. V tem svetu neprenehnega dokazovanja, tekmovanja in norenja za posvetne stvari to ni več lahko. Zato se moramo toliko bolj zavedati sledečega: »In glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28,20).

mlada karitas

MLADI V SODELOVANJU S KARITAS

Zbrala: Helena Zevnik Rozman

Mnogi mladi že pomagajo pri aktivnostih Karitas. Izkušnje so pozitivne tako s strani mladih kot tudi sodelavk in sodelavcev Karitas. Pred nami sta zanimiva primera dobrih praks iz Ljubljane, kjer so z ŽK Marijino oznanjenje sodelovali dijaki iz Jegličevega doma Zavoda sv. Stanislava, in s Koroške, kjer so s koroškimi ŽK sodelovali mladi iz Rotaract kluba Slovenj Gradec ter Društva za trajnostni razvoj Muta.

Kruh naš vsakdanji

V sredo, 25. aprila 2018, ko na ŽK pri Marijinem oznanjenju redno delijo hrano pomoči potrebnim, so prejemniki doživeli prijetno presenečenje: potem ko so za pultom dobili suho hrano, so jih sodelavci Karitas napotili na samostanski vrt, kjer sta jih čakala še topel obrok in sladica; za oboje so poskrbeli dijaki Jegličevega dijaškega doma pri Zavodu sv. Stanislava.

Pa pogledjmo, kako je akcijo opisal dijak Lenart Miklavčič, ki jim je skupaj z našo prostovoljko Marjano stregel pripravljene dobrote:

»**Kruh naš vsakdanji** je akcija Jegličevega dijaškega doma, ki jo je z dijaki ob podpori drugih sodelavcev pripravila vzgojiteljica Tatjana Kapuralin. Zamisel je bila sila preprosta: osrečiti tiste, ki se jih da osrečiti s krožnikom dobre enolončnice – ljudi, ki jim jo je življenje zagodlo do te mere, da si vsakodnevnega toplega obroka ne morejo vedno zagotoviti sami.

Ko sem bil povabljen k sodelovanju, sem mislil, da bo to še ena tistih številnih akcij, kjer se en človek zares potruji in po več urah nakuha tisto enolončnico, a so se moja pričakovanja le delno izpolnila.

Vzgojiteljica je resda žrtvovala večer za štedilnikom, vendar pa je h kuharskemu sodelovanju pritegnila še mnoge druge. Ričet je zaupala zavodski kuhinji, sama pa se je s pomočjo 25 dijakov, njihovih staršev pa tudi zaposlenih lotila priprave slaščic. Tukaj je akcija preseгла moja pričakovanja, in to tako močno, da sem v sredo, 25. aprila 2018, na vrtu frančiškanskega samostana z velikim ponosom delil izdatno število raznovrstnih slaščic, hladne testenine in ričet ter s tem v imenu vseh osrečil kar lepo število ljudi.

Naj še kdo reče, da na gluha ušesa naletijo vsi, ki mlade prosijo za dobro delo. Morda sami res ne moremo veliko, vendar ko stopimo skupaj ... Ja, v slogi je res moč!

Lepo je bilo videti, kako znajo tudi mladi prizadevno polepšati dan mnogim, ki živijo pretežno od konzerv in kruha. In velika zahvala gre seveda vzgojiteljici, ki je dijake spodbudila k dobrodelni dejavnosti in jim tako v živo pokazala, da smo skupaj močnejši in kako malo je potem potrebno, da drug v drugem ugledamo človeka.

Andreja Peček

Z Racmanom na izlet

»Z RACmanom na izlet« je projekt Rotaract kluba Slovenj Gradec (RAC SG), Društva za trajnostni razvoj Muta (DTR Muta) in območnih Karitas. Ideja in želja organizatorjev je bila, da čim več otrok iz družin v stiski odpeljemo na izlet, ki jim bo za vedno ostal v lepem spominu.

Tako smo se v soboto, 19. maja 2018, zgodaj zjutraj odpravili na izlet v Ljubljano. Že ob 7. uri zjutraj je bil avtobus poln otrok in njihovih staršev s celotne Koroške, tako iz Dravske, Mežiške kot Mislinjske doline, še zlasti pa poln smeha, dobre volje in navdušenega pričakovanja dne. Skupaj nas je bilo kar šestinpetdeset.

Program smo začeli z obiskom Hiše eksperimentov, ki je vedno zanimiva in

interaktivna izkušnja. Tudi tokrat je bilo tako. Preizkusili smo vse, od ležanja na postelji iz žebeljev do eksperimentov v zvezi z držanjem ravnotežja, potovanjem zvoka, optičnimi prevarami, pa praktično razlago eksponentne funkcije in še in še. Na koncu so animatorji pripravili še polurno posebno dogodivščino na temo plinologije. Animatorica je otrokom demonstrirala vrsto poskusov v zvezi s plini ter jim tako na enostaven, razumljiv in praktičen način razložila osnovne zakonitosti kemije in fizike plinov. S pomočjo majhne plastične posodice, vode in šumeče tablete smo izdelali raketo, s pomočjo tekočega dušika smo zamrznili banano do te mere, da smo z njo lahko zabili žebelj v leseno desko. Vrhunec je sledil čisto na koncu, ko je animatorica z uporabo helija oziroma tako imenovanega smejalnega plina s svojim glasom v smeh spravila prav vse.

Pred odhodom v ljubljanski živalski vrt smo se ustavili v McDonald'su, kjer smo dobili vsak svoj Happy Meal, takoj zatem pa smo že pričeli z dvournim vodenim ogledom živalskega vrta. Večina otrok si je živalski vrt ogledala prvič, zato je bilo to zanje prav posebno doživetje. Del vodenega ogleda je bil namenjen tudi bližnjemu spoznavanju živali. Otroci so lahko pobožali in se dotaknili med drugim močerada, grlice, madagaskarskega ježa, kraljevega pitona in kanadskega goža. Nekaj »ta pogumnih« si je dalo kačo tudi okoli vratu, premagalo strah in ostalim pokazalo svoj pogum.

Ves čas izleta so nas otroci spraševali, kdaj gremo na trampoline, kdaj gremo v WOOP, koliko časa še manjka. Na podlagi teh izjav menim, da je za večino otrok obisk največjega trampolinskega parka v Sloveniji (WOOP-a) predstavljal del izleta, ki so ga najbolj nestrpnostno pričakovali. In po obisku živalskega vrta je končno nastopil ta trenutek. V WOOP-u so nas pričakali člani slovenski javnosti dobro poznane akrobatske skupine Dunking Devils, ki so nas kot animatorji spremljali pri uporabi različnih trampolinov.

Skupaj z Dunking Devilsi smo se najprej ogreli, razgibali telo in prisluhnili njihovim napotkom za varno uporabo trampolinov. Naslednjih šestdeset minut pa

10

smo navdušeno skakali na nešteti trampolineh, izvajali salte, se igrali med dvema ognjema na trampolinah, skakali v jamo, polno pen, preizkušali občutke prostega pada in še in še. Ura v trampolinskem parku je minila, kot bi mignil, a našega obiska WOOP-a še ni bilo povsem konec. Dunking Devilsi so v profesionalnem delu trampolinskega parka samo za nas pripravili kratek šov, kjer so pokazali vse svoje znanje in mojstrstvo pri zabijanju, izvajanju salt in drugih vragolij. Svoj šov so zaključili na prav poseben način, in sicer smo se vsi postavili med koš in trampolin, nakar je eden izmed Dunking Devilsov s pomočjo trampolina močno skočil v zrak in poletel preko celotne skupine ter zabil koš. Naredili smo še skupinsko fotografijo, nato pa je prišel trenutek, ko smo se morali posloviti in počasi odpraviti proti Koroški. Otroci so bili nad Dunking Devilsi in trampolini v WOOP-u tako navdušeni, da

smo jih komaj prepričali, da se moramo sedaj zares posloviti.

Organizacija takšnega izleta je bila za vse nas tako finančni kot organizacijski zalogaj, a nam ga je s skupnimi močmi uspelo izpeljati. Dokaz za to so navdušenje in veselje otrok, iskrene zahvale staršev in mnogo lepih trenutkov, ki smo jih tekom dneva skupaj doživeli.

Posebna zahvala v zvezi s tem gre župnijskim Karitas, ki so nam pomagale najti družine v stiski. Na tem mestu bi se tako zahvalil ge. Berti Proje (ŽK Muta), ge. Sabini Praper (ŽK Vuzenica), ge. Ani Rutnik (ŽK Slovenj Gradec) in ge. Tereziji Vivot (ŽK Prevalje) za pomoč pri izbiri in kontaktiranju družin ter odlično sodelovanje.

Največja zahvala pa gre nedvomno vsem donatorjem in podpornikom projekta »Z RACmanom na izlet«, brez katerih bi bilo projekt nemogoče izpeljati. Na tem mestu se za izkazano podporo in pomoč v imenu organizatorjev in udeležencev izleta prav vsem najlepše zahvaljujem.

Matej VOŠNER, predsednik RAC SG in DTR Muta

Ljubezen je iznajdljiva

NAPOLNIMO ŠOLSKE TORBE

Pavla Brec

Ko si na prireditvi podata roke lepo in dobro, uspeh ne more izostati. Pozitivna energija preveva vse udeležene nastopajoče in obiskovalce. Tako je bilo tudi na dobrodelnem koncertu, ki je pod geslom »Napolnimo šolske torbe« potekal 2. junija v dvorani Zadrúžnega doma na Škofijah. Namen zbiranja prostovoljnih prispevkov je bil pomagati družinam iz Istrske območne Karitas pri nakupu šolskih potrebščin za njihove šoloobvezne otroke. Naj povem, da imamo na našem območju družine s pet in tudi več šolajočimi otroki.

Poudariti želim, da je pobuda za dobrodelni koncert, katerega sredstva bodo namenjena za Istrsko območno Karitas, prišla s strani Mešanega pevskega zbora Obalca iz Kopra. Te pobude sem bila zelo vesela, saj pomeni, da člani zbora živijo z okoljem in se zavedajo stisk staršev. Priprave in dogovori so potekali kar nekaj mesecev. Nagovoriti je bilo treba skupine in zборе, ki bi sodelovali, pa tudi sponzorje. Odzivi so bili z vseh strani dobri. Nastopili so otroci Osnovne šole Šmarje, otroci Vrtca in Osnovne šole Škofije, s skeči v domačem narečju so se predstavile članice skupine Valmarinke s Škofij. Glavni gostje na koncertu so bili pevci in pevke zbora Slovencev z Dunaja. Nastopili so še Ženska vokalna skupina Tamariska, Mešani pevski zbor Mačkolje ter gostitelji: Mešani zbor Obalca. Lahko rečemo, da je bila tudi to prireditev Umetniki za Karitas, saj je vsak prispeval svoj talent, kar zmore in

zna. S srčnostjo in toplino je prireditve povezovala ga. Nataša Benič, za kar se ji še enkrat zahvalujemo. Iskrena hvala tudi ostalim sponzorjem, ki so pripomogli k promociji in uspešni izvedbi koncerta. In naj ne bo odveč: **še enkrat zahvala zboru Obalca.**

S prostovoljnimi prispevki na prireditvi in donacijo nekaterih podjetij smo zbrali skoraj 2.000 EUR, ki bodo z vso odgovornostjo namenjeni družinam v stiski.

na obisku

LUČ JE BILA MED NAMI

Jožica Jevnikar

Na obisku pri Župnijski karitas Šentvid pri Stični

ŽK Šentvid pri Stični je bila ustanovljena 29. 1. 2008 z željo po delovanju v dobro naših bratov. Naše prvo večje uresničeno delovanje v službi Bogu za človeka je bila priprava in izdelava klančine od župnijskega doma proti cerkvi. Omogočala je prehod invalidom in ostalim gibalno oviranim. Takrat je imela ŽK prvi javni nastop. To je bilo junija 2008, ob otvoritvi klančine.

Istega leta smo na pobudo župnika Jožeta Grebena in s pomočjo bogatega umetniškega daru ge. Anice Dobrovca organizirali prvi dobrodelni koncert. Marsikdo izmed naših dobrotnikov je bil že takrat z nami. Nekateri kot nastopajoči, drugi kot obiskovalci. Luč je bila med nami. Žarki svetlobe in upanja so zasijali v naših dušah, prijazna toplina nas je ogrela. Z njihovimi in našimi prostovoljnimi darovi smo v decembru 2008 sami nabavili prepotrebno hrano. 37 ljudi je s težkim srcem prišlo iskat hrano, vsi pa so domov odhajali zadovoljni, razbremenjeni. Spoznanje, da v svoji nemoči niso sami, jim je dalo upanja. Gospod je bil z nami.

Marca leta 2009 smo se z veseljem udeležili za nas prvega dekanijskega srečanja v Stični, kjer smo se srečali z ostalimi ŽK in si izmenjali izkušnje. Dobili smo potrditev, da smo na pravi poti.

V maju 2009 smo imeli prvo uradno delitev paketov hrane Škofijske karitas Ljubljana. Pakete je prejelo 33 družin in posameznikov. Nov dan se je začel, novo življenje, novo upanje.

Opazovali, spremljali in doživljali smo dogajanje v naši župniji, v sosednjih župnijah, pa tudi izven naših meja. Dogodki so nas boleče opozarjali, kaj še lahko naredimo. Pričeli smo pomagati finančno, s hrano in z oblačili. Pomagali smo prizadetim ob poplavih v Goričnici na Štajerskem, v Dobropolju, v KS Planina in Laze, v Bosni in Hercegovini. Doma smo dvema družinama pomagali, ko jima je požar uničil dom, družini v Novem mestu pa, ko jim je dom poškodoval plaz. Organistki, ki je veliko svojega časa posvetila služenju, smo krili pogrebne stroške, dečku s cerebralno paralizo pa smo pomagali pri nakupu invalidskega vozička.

Bili smo skupina, v kateri je bilo s pomočjo dobrotnikov in z Božjo pomočjo vse mogoče. V sredo, 11. februarja 2015, pa nas je pretresla vest, da sta se s tega sveta poslovila naš župnik in predsednik ŽK Jože Grebenc ter Anica Dobrovca, njegova gospodinja, katehetinja, upokojena profesorica slavistike, avtorica naših tekstov, naša rešiteljica iz zagat in gospa, ki se je znala veseliti naših uspehov. Sodelovali smo pri slovesu, njima v čast in slovo pa smo aprila 2015 pripravili koncert. Sedaj skrbimo za grob pokojnega župnika, mu prižigamo sveče, radi postojimo in molimo ob njegovem grobu, udeležujemo se svetih maš, ki se darujejo zanju, in ju imamo v svojih srcih ter v naših pogovorih.

Vsako leto sodelujemo pri sveti maši za bolne in starejše, kjer imajo možnost prejema zakramenta bolniškega maziljenja. Po maši se dobimo v župnijskem domu, kjer se vsi skupaj pogostimo s toplim obrokom in posladkamo s sladicami. Ob druženju začutimo novo moč in smo pogosto ganjeni do solz.

Za praznike obiščemo vse bolne ali stare osemdeset let in več, ki živijo na območju naše župnije. Poklonimo jim skromna darila in jim voščimo lepe praznike. Takrat se globoko v srcu zavemo, da res izpolnjujemo poslanstvo Karitas, da smo res roke Gospoda, v katere nam je položena ljubezen. Širimo jo naprej in v sočloveku gledamo njega. Gospod pravi: »Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil.«

Naša ŽK ima svoj prostor. Srečanja imamo enkrat mesečno. Našim prejemnikom delimo pakete hrane, ki jih dobimo na Škofijski karitas v Ljubljani. Delimo jih vsak 2. petek v mesecu. V letošnjem letu imamo 67 prejemnikov hrane. Prejemamo in delimo tudi hrano, ki jo zagotavlja Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim. S to hrano oskrbujemo 133 oseb. V desetih letih smo razdelili že preko 30.000 kg hrane. V veliko veselje naših prejemnikov organiziramo tudi pobiranje in delitev ozimnice, ki jo od svojih zalog poklonijo naši dobrotniki.

Skupaj z našimi stalnimi in občasnimi dobrotniki se zavedamo, da s tem, ko pomagamo in ljubimo sočlo-

veka, pomagamo in ljubimo tudi sebe. Z roko v roki ne bomo nikoli obnemogli, nobena bolezen in stiska ne bosta prehudi. Veselje bo pomnoženo. Naša skupna pot bo mogoče kdaj pa kdaj bolj strma in ozka, vendar bo polna luči, upanja in veselja.

Pred prazniki povabimo k sodelovanju birmance in ostale župljane in izdelujemo voščilnice in adventne venčke. Povezujemo se s Centrom za zdravje boleznih otrok v Šentvidu, kjer je dnevno varstvo starejših. Tudi oni nam izdelajo lepo število voščilnic. Darovi, ki jih dobimo zanje, so skrbno in načrtno porabljeni.

Uspešno sodelujemo v akciji »Manjša sveča, za sočloveka sreča«. Sodelovali smo pri umetniški instalaciji »Življenje našega drevesa«, kjer smo izdelali enega izmed mozaikov na podporni steni v Šentvidu. V mozaik smo dodali plameneči križ in tudi tam pustili svoj odtis.

Pri vsem našem delu skrbimo za povezovanje med ljudmi in za medgeneracijsko povezovanje.

Vsako leto se prijavljamo na razpise Občine Ivančna Gorica. O svojem delu objavljamo članke v Družini, Klasju, Žarku dobrote. Bili smo pobudniki za spletno stran župnije, ki jo tudi urejamo in na njej objavljamo zapise o nas.

Redno se udeležujemo seminarjev na ravni Škofijske karitas Ljubljana. Organizirali smo dve duhovni obnovi naše dekanije, na preostalih pa aktivno sodelujemo. Udeležujemo se občnih zborov Škofijske karitas Ljubljana. Sami organiziramo različne tečaje, predavanja, predstavitve, ki se udeležujemo mi in vsi, ki to želijo. Aktivno sodelujemo na župnijskih dnevih. Sodelujemo z Župnijskim pastoralnim svetom.

Pomagamo ustvarjati vezi med Škofijsko karitas in našimi prosilci, da se njihovi otroci lahko udeležijo letovanja, da se plačujejo položnice, ki jih zaradi stiske sami ne zmorejo, da se nabavijo drva. S svojimi sredstvi pa občasno kupujemo mleko, olje, čokolino in drugo hrano, če je primanjkuje. Preskrbimo darila za starejše in bolne ter znamke za Miklavža za otroke naših prosilcev. Družinam, ki se znajdejo v hudi stiski, plačujemo položnice, nekatere posameznike pa oskrbujemo s toplim obrokom. Tudi za otroke na Oratoriju vsako leto preskrbimo vsaj en topel obrok.

Ob razmišljanju, kaj bi še naredili, se je utrnila ideja o nabavi bolniške postelje, ki bi jo lahko posojali. Idejo smo realizirali. Imamo dve postelji, ki v tem času že služita bolnikoma.

V molitvah se Gospodu zahvaljujemo za naše dobrotnike, za njihovo pomoč in molitve, za g. župnika Izidorja Grošlja, ki nam je v pomoč in podporo ter zelo ceni naše delo. Zahvaljujemo se Gospodu za deset let našega delovanja in ga prosimo, da bi smeli biti še naprej orodje v njegovih rokah – v dobro naših sobratov.

MALČKI PRI NEDELJSKEM BOGOSLUŽJU

Barbara Godler

**»Poglejte, kakšno ljubezen nam je podaril Oče, Božji otroci se imenujemo in to tudi smo.«
(1 Jn 3,1)**

Zadnje čase se večkrat srečam s starši, ki so vsako nedeljo pred veliko dilemo: **»Ali z majhnimi otroki sploh k bogoslužju?«**

Precej staršev se stresnemu obhajanju bogoslužja izogne na način, da ob nedeljah preprosto ostanejo doma, saj ne vidijo razloga, zakaj z živahnimi otroki k sveti maši. S tem se zagotovo izognejo vsej drami, ki jo njihov otrok ustvarja med uro bogoslužja. Tako namreč to nekateri starši vidijo. In tako so nedelje ena za drugo enake. Zaradi živahnih otrok, ki enostavno ne zmorejo sedeti pri miru, družina ne prihaja k bogoslužju. Starši se pritožujejo: »Od svete maše nimam nič, pridige ne slišim, starejša gospa iz srednje klopi bo spet gledala nazaj in odkimavala z glavo našemu neprimernemu vedenju, češ, ti otroci so pa nevzgojeni in sploh neposlušni.«

Žal je res, da smo družine z malimi otroki velikokrat razlog, da ostali verniki ne slišijo duhovnikove pridige in niso zbrani, saj jih šumenje, šelestenje, šušljanje, nenehno pobiranje dudič in igrač s tal dekoncentrira. Še bi lahko naštevala. Morda konec koncev sploh ni tako očitno, da smo tudi starši takrat v hudi zadregi, ko se moramo kar naprej pogajati z otrokom, naj bo priden. Vsi se borimo, vsak po svoje.

Ko razmišljam, ali otroka kljub njegovi živahnosti in razigranosti voditi k bogoslužju, pomislim na naslednje: V Markovem evangeliju piše, da so ljudje prinašali svoje otroke k Jezusu, da bi nanje položil roke, njegovi učenci pa so jih zavračali. Ko je Jezus to videl, je bil ogorčen in užaljen. Dejal jim je: **»Pustite otroke, naj pridejo k meni, in jim tega ne prepovedujte ..., kajti takim pripada Božje kraljestvo.«** In objel je vsakega posebej, položil svoje roke nanje in jih blagoslovil.

Neki duhovnik mi je nekoč dejal: **»Tvoji otroci bodo čez 150 nedelj tako drugačni od tistih otrok, ki tega ne delajo, ki ne obiskujejo bogoslužja, da bo razlika več kot očitna. Vztrajaj in moli.«**

Vložek, ki ga danes dajemo v svoje otroke, se kasneje izplača z velikanskimi obrestmi. Zato: da, pogumno naprej k nedeljskemu bogoslužju. Tudi z najmlajšimi.

PRAVICA DO UPANJA JE TEMELJNA ČLOVEKOVA PRAVICA

papež Frančišek

prevod: Andreja Červek, vir: Vatican News

Družbeni nauk Cerkve je delo postavil v središče družbenih vprašanj. Delo je namreč »srce same poklicanosti, ki jo je Bog dal človeku, da bi podaljšal njegovo stvariteljsko delo«. Poklicani smo motriti lepoto tega božanskega načrta, ki je osnovan na slogi med človeškimi bitji ter z drugimi živimi bitji in naravo. Obenem pa z zaskrbljenostjo gledamo na sedanje stanje človeštva in stvarstva, ki nosita v sebi znamenja greha, sovraštva, egoizma. »Koliko oseb še vedno ostaja izključenih iz ekonomskega napredka? Koliko naših bratov trpi zaradi nasilja in vojn ali pa zaradi propadanja naravnega okolja? Koliko jih je še vedno zatiranih zaradi obrobnosti, kamor so izgnani, in trpijo zaradi pomanjkanja pozitivnih perspektiv za prihodnost in torej zaradi pomanjkanja upanja?«

Pravica do upanja

Slabotnost in trpljenje tolikih oseb naj nas nikoli ne pustita pasivnih ali brezbriznih. »Da bi bili vedno bolj skrbni pri vračanju upanja tistemu, ki ga je izgubil in ga potrebuje za življenje.« Pravica do upanja je osnovna človekova pravica: na nek način predstavlja prvo in najbolj temeljno človekovo pravico, predvsem pri mladih. »Upanje v boljšo prihodnost gre vedno preko lastne dejavnosti in podjetnosti, torej preko lastnega dela, in nikoli zgolj preko materialnih sredstev, s katerimi se razpolaga. Ne obstaja nobena ekonomska varnost, nobena oblika socialnega skrbstva, ki bi lahko zagotovila polnost življenja in osebno realizacijo. Ni mogoče biti srečen brez možnosti, da se ponudi lasten prispevek, naj bo mali ali velik, k izgrajevanju skupnega dobrega.«

Zato bi se družba, ki ne bi temeljila na delu, ki ga ne bi konkretno pospeševala in ki bi se bolj malo zanimala za tistega, ki ga nima, obsodila na atrofijo in na naraščanje neenakosti. Nasprotno pa bo družba, ki si v duhu subsidiarnosti prizadeva uporabiti potencialne vsake ženske in vsakega moškega, neodvisno od izvora in starosti, dihala s celotnimi pljuči in bo lahko premagala največje ovire, pri tem pa zajemala iz človeškega kapitala in vsakemu pomagala, da postane tvorec svoje lastne usode, v skladu z Božjim načrtom.

Etična razsežnost dela

Pred seboj imate moralno in državljansko nalogo, da širite, podpirate in večate skrb za državo, ki ima bogato naravno, umetniško in kulturno dediščino. Pri

uresničevanju tega cilja se na prvem mestu pojavi moralno vprašanje. »Prenoviti delo v etičnem smislu pomeni prenoviti vso družbo, pri tem pa opustiti goljufijo in laž, ki zastrupljata trg, državljansko sobivanje in življenje samih oseb, predvsem najšibkejših.«

Da bi pričevali o človeških in evangeljskih vrednotah v vsakem kontekstu in v vsaki okoliščini, je potrebna povezanost z doslednostjo v lastnem življenju. Lastno življenje je treba razumeti kot poslanstvo. Samo v duhu bratske ljubezni bo pričevanje zares učinkovito in zmožno preko dejavne ljubezni vžgati ves svet. Kot pravi Jezus: »Prišel sem, da vržem ogenj na zemljo, in kako želim, da bi se že razplamtel!« (Lk 12,49). Ta plamen je danes zaupan nam. Naj nas na tej poti vodijo blagri.

Predlog za delo v skupini:

- Voditelj povabi udeležence, da vsak pove, kaj je zanj upanje.
 - Nato se odpre splošen pogovor o tem, kako se počutimo, če izgubimo upanje, in kaj bi nam ga takrat lahko povrnilo.
 - Po pogovoru se razdelimo v manjše skupine.
 - Vsaka skupina dobi en primer (lahko si izberete tudi svoje primere):
 - družino, ki jim je v poplavi uničilo hišo;
 - mladostnika, ki ima starše alkoholike in ne ve, kaj bi v življenju počel;
 - ženo, ki jo mož pretepa, vendar ne zbere poguma, da bi odšla;
 - starostnika, ki živi v domu za ostarele in ga nihče ne obiše;
 - moža, ki je izgubil službo in ne more plačevati položnic.
- V skupinicah se pogovarjajte, kako bi tem ljudem povrnilo upanje. V mislih imejte, da se upanje vrača hkrati z dostojanstvom, zato razmišljajte tudi, kako bi si ti ljudje lahko povrnilo dostojanstvo v svojih očeh, kako bi se lahko dokazali, začutili, da so koristni za družbo.
- Rešitve predstavite drug drugemu, lahko pa tudi zaigrate igro vlog, kako bi se s tako osebo pogovarjali.
 - Delavnico zaključite tako, da vsak v enem stavku pove, kako je on koristen za družbo in/ali kako je za družbo koristen nekdo od vaših uporabnikov.

pripravila: Nataša Hanuna

ZAKLJUČEK LITERARNEGA NATEČAJA »MLAD, VESEL IN POGUMEN – BREZ ALKOHOLA«

Jana Flajs

14

Slovenska karitas je v okviru preventivne akcije 40 dni brez alkohola v sodelovanju z Javno agencijo za varnost prometa in Zavodom Med.Over.Net že drugo leto pripravila nagradni literarni natečaj. Natečaj je potekal od 14. februarja do 16. aprila 2018. V letošnjem letu smo poleg dijakov srednjih šol k sodelovanju povabili še učence zadnje triade OŠ. Povabljeni so bili, da s svojimi razmišljanji in izdelki prispevajo k spreminjanju odnosa do alkohola. Letošnja spodbuda je potekala pod naslovom »**Mlad, vesel in pogumen – brez alkohola**«. Prejeli smo 173 zelo dobrih literarnih del iz 43 različnih šol. Strokovna komisija je pregledala in ocenila vse prejete izdelke literarnega natečaja. Prejeli smo zanimive samostojne avtorske vsebine, kot so pesmi, zgodbe, eseji, stripi ... V vsa ta dela so mladostniki vključili svoja razmišljanja o tem, kaj je resnično in pristno veselje ter kaj resnični in pravi pogum.

V sklopu akcije smo letos pripravil kratek videointervju z mladim motokrosistom Timom Gajserjem, ki je bil letošnji ambasador akcije 40 dni brez alkohola. V filmu je spregovoril o svojem odnosu do alkohola, veselja in poguma. Ob pogovoru ter ogledu intervjuja so mladi razmišljali in dobivali ideje za ustvarjanje. Pri tem so dobili spodbudo, da bi razmišljali in udeleževali preživljanje prostega časa na odgovoren način brez alkohola in drugih drog ter obenem veselo, zabavno in pogumno.

Učencem in dijakom se zdi problematika alkoholizma v Sloveniji zelo pereča. In kot se odrasli ob tem počutimo malce nemočne, se enako počutijo tudi mladi. Zdi se, da je le peščica tistih, ki imajo »zdrav« odnos do alkohola. Prejeli smo lepe spodbude za naprej. Pomen in vsebina zmernosti počasi prodira v pore našega razmišljanja. Mladi skozi tovrstne natečaje lahko najdejo moč za način življenja in zabavo, ki bo vesela, sproščujoča, prijateljska – a ne bo potrebna kapljica alkohola.

Podelitev nagrad najboljšim šestim prispevkom je potekala v ponedeljek, 11. 6. 2018 ob 13h v prostorih Galerije Družina na Krekovem trgu 1. Vsem sodelujočim in njihovim mentorjem se še enkrat zahvaljujemo za sodelovanje.

Rezultatih najboljših del:

1. Jakob Pintar, *Strma pot*
2. Lara Šoba, *Mlad, vesel in pogumen – brez alkohola*

3. Lana Lamovšek, *Ljubezen ni alkoholna kanta*
4. Tjaša Zajc, *Mlad, pogumen in vesel – brez alkohola*
5. Ervin Alagić, *Iskanje sreče*
6. Anja Pajek, *Mlad, vesel in pogumen – brez alkohola*
7. Manca Jeršin, *Mladost je več kot le norost*
8. Manca Tolar, *Mlad, vesel in pogumen – brez alkohola*
9. Nadja Gartner, *Mlad, vesel in pogumen – brez alkohola*
10. Maša Porenta, *strip*
11. Urša Klinar, *angleška zgodba*
12. Tjaša Petak, *Mlad, vesel in pogumen – brez alkohola*
13. Ela Podlesek, *Mlajša pomoč do 40 dni brez alkohola*
14. Enej Podlesek, *40 dni brez alkohola*
15. Vid Kavčič, *Zakaj vendar ni prostora za sapramiško?*
16. Tamara Lazić, *Moje razsvetljenje*
17. Ivana Curk, *Mlad, vesel in pogumen – brez alkohola*
18. Tara Nastran, *Mlad, vesel in pogumen – brez alkohola*
19. Tia Rozman, *Pravi pogum*
20. Jakob Vid Štruklec, *Upanje umre zadnje*
21. Alen Mohar, *Le kaplja čez rob*
22. Lea Blažinčič Kožuh, *Njeno življenje bi bila poguba, če ne bi zbrala poguma*

Strma pot

Jakob Pintar, 9. r., OŠ Rovte

Mentorica: Ljudmila Treven

Le še pol ure, in bova prispela do bivaka, kjer bova prenočila. Ozrem se proti očetu. Njegov obraz sije v nekakšni nadnaravni luči. Z obraza se razliva nekakšen mir, sreča. Končno sva prispela nad meglo in sedaj naju je božalo večerno sonce. Na razglednem robu sem se ozrl v dolino. Skalne stolpiče je objemala gosta siva megla. Takrat sem se spomnil na meglo v svojem življenju.

Bilo je pred dvema letoma. Oče je spet imel svoj izbruh jeze. Njegovo obnašanje je nakazovalo, da je spet pijan. Njegov srep pogled se je zavrtal vame. Dolgo sva se gledala. Bila sva kot dva razjarjena volkova, ki ne zdržita drug ob drugem. Jasno je bilo, da bom spet tepen. Vendar se nisem bal. In to ga je motilo. Brez premišljevanja je vzel pas in me začel tepsti, objela me je pekoča bolečina.

»Miha,« je zaklical oče, »greva naprej.«

Vzpenjala sva se prek skalnih poličk. Nebo je žarelo v večerni zarji ...

Sklenil sem, da tako ne gre več naprej. Ob prvi priložnosti sem zavrtel telefon in sogovornici na drugi strani začel razlagati o očetovih težavah. Pomirila me je in rekla, da bo še vse v redu. Občutil sem olajšanje. Mogoče bo lahko spet vse kot prej, preden sva izgubila mamo.

Prispela sva do bivaka. Sonce je tonilo za ostenje gora v ozadju. Oče me je objel in skupaj sva opazovala večerno igro senc. Zvezde so se igrivo svetlikale. V soju nedolžne bele svetlobe so krasile nebo. Nato se je začelo temniti. Hladen piš je privel izza grebena. Kljub izjemno topli pomladi so bili večeri zelo hladni. Odpravila sva se spat.

Po tistem klicu je k očetu na razgovor prišla socialna delavka. Med pogovorom so očetu na obraz prišle solze. Jokal je v svoji bolečini. Kljub nadaljnjim dogodkom se mi je oče smilil. Mamo je imel zelo rad. Ko je umrla, je uteho našel v alkoholu. Za nekaj trenutkov je iz svoje notranjosti izbežal nekaj veselja, ki pa je hitro izginilo. Postajal je vedno bolj jezen. Vedno si je nato očital svoja nepremišljena dejanja in tako je bilo vsak dan.

Danilo se je. Na nebu še zadnje migetajoče zvezde izginjajo v sinjo modrino. Vrhovi so se obarvali krvavo rdeče. Svetloba se je igrivo sprehajala med gorami in plesala svojo pot proti dolini. Oče mi je rekel: »Žal mi je za vse, kar se je dogajalo zadnje čase.«

Po pogovoru s socialno delavko je oče odšel na zdravljenje. Jaz sem takrat stanoval pri babici. Ta mi je pripovedovala o očetu in o njegovih otroških dogodivščinah. Med pripovedovanjem se ji je večkrat utrnila solza. Tudi ona ga je imela rada.

Z očetom sva se odpravila na zadnji, najzahtevnejši del poti. V mislih sem ga povezal z očetovim zdravljenjem. Splezati je bilo treba čez previsno steno. V ozadju se je že dvigal vrh.

Oče je imel na začetku zdravljenja hude težave. Izbruhi jeze in kričanje so bili nekaj normalnega. Po nekaj mesecih pa so se pokazali rezultati: ni več čutil takšne potrebe po alkoholu.

Ko sva prispela na vrh, se nama je odprl pogled proti vrhovom in dolinam okoli naju. Videla sva najino izhodišče. Bilo je daleč tam spodaj ... Preteklost sva pustila za sabo.

Prav tako kot sva se morala truditi za ta vzpon, je moral oče svoje moči usmeriti v trud, ki ga je vodil k cilju, na vrh. Ne prepoznam več nasilneža z zadahom po alkoholu, v mojih očeh je spet nasmejan in ljubeč oče. Pogledam ga. Objame me. Skupaj sva usmerila pogled proti najinim nadaljnjim ciljem.

50 LET ROMANJA BOLNIKOVI, OSTARELIH IN INVALIDOV NA BREZJE

Jožica Ličen

Tretja sobota v juniju je že vrsto let namenjena romanju ostarelih, bolnih in invalidov k Mariji Pomagaj na Brezje. Letos se je iz celotne Slovenije zbralo več kot 4.500 romarjev. Krasen dan, čudovito bogoslužje, ob duhovnikih spovednikih duhovniki somaševalci, s koprskim škofom in mariborskim nadškofom je sveto mašo daroval nadškof Stanislav Zore. Še posebej so se vseh dotaknile njegove besede, ki nam jih je položil na srce: »Danes žal živimo v miselnem okolju, ki je polno lepih besed o človekovih pravicah, o

človekovem dostojanstvu, o skrbi in odgovornosti za nemočne in ranljive skupine v družbi. Ob vseh teh lepo zvenceh besedah pa se vedno večkrat dogaja, da pravico do življenja od spočetja do naravne smrti poteptamo s tako imenovano pravico do izbire in pravico do „dostojanstvene smrti“. Prijatelji v današnjem evangeljskem odlomku so odstranili ovire, ki so jim preprečevale, da bi hrome prinesli pred Jezusa. Ker je bilo za to potrebno odkriti streho, so odkrili streho. Odstranjevali so ovire in jim na kraj pameti ni prišlo, da bi odstranili bolnika. Kako močno v takšno miselnost doni Jezusova beseda v priložnosti o poslednji sodbi: „Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili“ (Mt 25,40).«

Tisti, ki prihajamo leto za letom, vemo, da je na Brezjah lepo poskrbljeno za pomoč s strani pomočnikov, ki prihajajo iz različnih združenj, predvsem pa skavtov, malteške pomoči in tudi sodelavcev Karitas. V teh letih se je izoblikovalo stališče, da je področje Karitas vabilo starejšim in bolnim iz naših župnij ter

širše, iz dekanij. Na številnih avtobusih in na številnih raznobarnih majčkah je bil znak Karitas, kar dokazuje, da smo sodelavci župnijskih in dekanijskih Karitas razumeli, da je naša naloga predvsem vabilo in organizacija ter spremljanje romarjev.

Mimohod romarjev mimo milostne podobe je doživetje, ki vliva upanje, da smo Slovenci Marijin narod. Pete litanije so pravi festival Marijinih pesmi. In po vsej duhovni hrani še okrepičilo ali iz popotne torbe ali v gostiščih na poti je za vse dodana vrednost praznika.

Resnično čestitke g. Francu Boletu, ki je pred petdesetimi leti kot mlad duhovnik začutil potrebe naših preizkušenih bratov in sester ter uresničil idejo o skupnem romanju. Danes sam spada med starejše in milost Božja je z njim, saj ni manjkal niti na enem romanju. Hvala, oče Franc.

NIČ VEČ SAM

Karitas podprla prvi center v Sloveniji za mladostnike in odrasle z motnjo avtističnega spektra

Konec aprila je bil v Domžalah odprt prvi Center ASPI v Sloveniji, kjer je program posvečen izključno mladostnikom in odraslim osebam z motnjo avtističnega spektra (SAM). Program v zametkih poteka že od januarja letos. Za osebe s SAM ter njihove starše in strokovne delavce je odprtje Centra izjemen dose-

žek, ki bo pomembno vplival na zagotavljanje boljše prihodnosti oseb s SAM ter njihovega vključevanja v družbo.

Center ASPI je ob pomoči prostovoljcev in donatorjev, med katerimi je tudi Slovenska karitas, odprlo društvo ASPI, katerega namen je združevati mladostnike in odrasle osebe z motnjo avtističnega spektra, njihove starše in druge osebe ter strokovnjake na področju avtizma, izobraževati, usposablјati, nuditi pomoč osebnega asistenta ter ozaveščati, da avtizem ni le razvojna motnja otrok, saj tudi ti otroci zrastejo v mladostnike in v odrasle osebe. V Centru ASPI se izvaja program za mladostnike in odrasle z avtizmom Nič več SAM. V sklopu tega programa se v Centru odvijajo različne delavnice, druženja, dejavnosti in individualna svetovanja.

celje

PROSILI ZA ZDRAVJE IN SE DRUŽILI

Alenka Zorenč

Zadnjo nedeljo pred prvomajskimi prazniki smo v Župnijski karitas Sveti Peter pod Svetimi gorami, v občini Bistrica ob Sotli, pripravili duhovno srečanje starejših župljanov. Srečanja so se v lepem številu udeležili bolni in invalidni farani ter tisti, ki so že dopolnili 70 let svoje življenjske poti. Lepa sončna nedelja je

privabila v domačo cerkev starejše, ki imajo za svojo zvesto sopotnico berglo, hojico ali kakšno mlajšo osebo, ki jih vodi pod roko. Nekoč so ti ljudje vestno hodili k sveti maši, vsako nedeljo in praznik, žal pa bolezen in starost naredita svoje, tako da lahko sedaj molijo le še doma in spremljajo sveto mašo preko TV ali radia.

Prav zato v domači župnijski Karitas organiziramo tako srečanje, ki se ga radi udeležijo, če je le mogoče. G. župnik Damjan Kejžar zanje daruje mašo, v katero vključi podelitev zakramenta bolniškega maziljenja. Člani ŽK pa poskrbimo za pogostitev v za to pripravljenih prostorih. Dobrodošlico sem jim tokrat s harmoniko zaigrala voditeljica ŽK, in pričelo se je veselo

druženje. Pelo in kramljalo se je ta dan še dolgo. Najstarejša udeleženka je bila 105-letna Radica Oblak, ki je še vsa čila in zdrava, ter 96-letni Martin Kunej, ki še vsako nedeljo redno pride k maši, večkrat tudi peš.

Na srečanje smo povabili tudi domačega zdravnika Francija Božička, ki je nekaj besed namenil temu, kako naj v svoji starosti najdejo optimizem in lepoto bivanja.

Na koncu smo si obljubili, da se naslednje leto spet srečamo.

ŠKOFIJSKO ROMANJE ŽK

Metka Šumej

Za letošnje vsakoletno romanje sodelavcev župnijskih Caritas celjske škofije smo izbrali petek, 1. junij. Z napolnjenimi štirimi avtobusi smo se odpravili v neznano.

Na prvi romarski postaji, v Gornjem Gradu, se nas je zbralo 238 sodelavcev iz celotnega celjskega območja. Po uvodnem okrepčilu v prijetni senci gornjegrajskih župnijskih dreves nas je v veličastni katedrali prijazno pozdravil in sprejel g. župnik, Ivan Šumljak. Da župnija odlično sodeluje s šolo, so nas prepričali učenci OŠ Gornji Grad, ki so nam najprej zapeli in zaigrali, nato pa še uprizorili šaljivo predstavo turistične naloge *Zaklad pod spečim menihom* in pred nadaljevanjem poti še podkrepili naše dobro razpoloženje.

Nato smo se odpravili v Novo Štífto, kamor vodi božja pot. V cerkvi Marije Zvezde je sveto mašo da-

roval celjski škof g. Stanislav Lipovšek, skupaj s predsednikom ŠKC g. Rokom Metličarjem, domačim župnikom Alojzijem Ternarjem, preboldskim župnikom g. Damjanom Ratajcem in br. Jožetom iz Olimja.

Marsikdo od nas se je priporočil Mariji in vsaj za trenutek obstal pred oblečenim Marijinim kipom z Jezusom, ki je znamenitost cerkve še iz časov, ko je tu nastala božja pot, torej iz 16. stoletja.

Čakala nas je še tretja, končna točka romanja, a smo bili pred tem deležni še okusne pogostitve s strani sodelavcev ŽK Nova Štífta. Naši avtobusi so se kmalu usmerili proti Logarski dolini in se ustavili v Solčavi. Na igrišču se je druženje sodelavcev ŽK nadaljevalo, nato pa smo skupaj poromali še do cerkve Marije Snežne, kjer nas je pozdravil župnijski soupravitelj g. Viki Košec. Po litanijah Materne Božje smo romanje zaključili že v poznih večernih urah in si obljubili, da se tudi prihodnje leto dobimo v tako številčni zasedbi.

koper

»POPOLDAN NA CESTI« NA KONČNEM IZLETU V BISTRI

Tatjana Rupnik

V soboto, 19. 5., smo se otroci, starši, prostovoljci in voditelji (skupaj nas je bilo 89) odpeljali v Tehniški muzej v Bistri pri Vrhniki. Videli smo marsikaj zanimivega, od avtomobilov, lesarstva, tekstila do čudovitega ambienta gradu Bistra. Po končanem ogledu smo si privoščili malico, ki sta nam jo podarila Pekar na Brumat in Fructal. Sledil je še ogled Muzeja pošte in telekomunikacij v Polhovem Gradcu, kjer je prav v tem času potekal tudi čebelarški sejem.

Glede na vremensko napoved nismo bili ravno optimistični, a že na začetku izleta smo prosili našega Očeta, naj nam namenijo lepo vreme, in glej, pol ure pred odhodom se je ulilo. Hvala ti!!

Vsi udeleženci so bili z izletom zelo zadovoljni. Na poti domov smo se pogovorili še o poletnem taboru v Soči, razdelili prijavnice in si zaželeli uspešen konec šolskega leta. Le kam nas bo pot zapeljala naslednje leto? Kdo ve ...

18

K MARIJI V VREME

Bogdana Žemva Furlan

Romanje bolnikov, invalidov in ostarelih kraške dekanije v Vreme

Sodelavci Kraške dekanijske Karitas so tudi letos v Marijinem mesecu organizirali srečanje bolnikov, invalidov in ostarelih kraške dekanije v Vremah. Romanje v Vreme je postalo tradicionalno. Tako že kar nekaj let tretjo nedeljo v maju poromamo k Mariji Vnebovzeti, pri kateri najdemo tolažbo in si naberemo novih moči za nadaljnje življenje.

Tudi letos je 20. maja romarski avtobus začel svojo pot ob 14.45 izpred Doma na Krasu v Dutovljah in od tam nadaljeval proti Sežani. Ustavljal se na avtobusnih postajah ter sprejemal romarje. Nekje je vstopil eden, ponekod dva, trije.

Romarji smo na začetku poti zmolili molitev za srečno pot, nato pa se razvil živahen klepet. Nekateri so skozi okna opazovali prelepo naravo, ki je maja vsa cvetoča. Ko smo se peljali skozi vremsko dolino, smo napeto opazovali, kdaj se bosta prikazala »turna« župnijske cerkve Marije Vnebovzete. Avtobus je ustavil pri pokopališču, romarji smo se po klancu počasi napotili navzgor k cerkvi. Za nekatere je ta hoja pravo

romanje, saj zaradi svoje bolezni ali starosti težko premagujejo klanec, vendar le malokdo sprejme ponujeno pomoč. Tisti, ki so se želeli spovedati, so se takoj odpravili v cerkev, kjer jih je v spovednici že čakal duhovnik, ostali pa so še malo postali pred svetiščem.

Sv. maša se je začela ob 16. uri. Letošnji gost pri maši je bil p. Danijel Goljevšček, bolniški duhovnik iz župnije sv. Petra v Ljubljani. Sv. mašo je daroval ob somaševanju g. Aleksandra Skapina, dekana kraške dekanije, in domačih župnikov Nika Čuka ter Slavka Obeda. Sodelavci KDK so sodelovali pri bogoslužnem delu, eden izmed romarjev je prebral prošnje. Pater Danijel je na začetku pridige omenil darove Svetega Duha (srečanje je bilo na binkoštno nedeljo), nato pa nam pripovedoval o svojem delu, obiskovanju bolnikov, pogovorih z njimi, o nasmehu, ki ga kljub trpljenju vidi tudi na obrazih bolnikov.

Po pridigi so duhovniki podelili bolniško maziljenje, ki ga je prejelo veliko romarjev. Mašo je obogatilo ljudsko petje. Ob sklepu smo zmolili tudi litanije. Po blagoslovu in zahvali sodelavca Karitas p. Damjanu za lepo darovano sv. mašo nam je pater povedal, da je prvič v tem delu Slovenije in da ga navdušuje lepota narave ter bo rad še prišel.

Srečanje se je nadaljevalo z druženjem pred cerkvijo ob dobrotah, ki so jih pripravile pridne roke sodelavk Kraške dekanijske Karitas. Druženje sta popestrila glasbenika, ki sta s svojimi pesmimi spodbudila nekaj romarjev, da so se zavrteli v veselem ritmu.

Ker vse lepo hitro mine, je hitro prišla ura, ko je avtobus najavil svoj odhod. Lahkih in čistih src smo se napotili po klancu navzdol do avtobusa in se odpeljali proti domu z obljubo, da se drugo leto zopet srečamo, ob isti uri na isti dan.

Hvala vsem sodelavkam in sodelavcem Kraške dekanijske Karitas za lepo srečanje.

ROMARSKI DAN SODELAVCEV KARITAS V KOPRSKI ŠKOFIJI

Jožica Ličen

Vsako leto prva sobota v juniju, vsako leto druga dekanija – to je romarski dan sodelavcev Karitas od leta 1996 dalje. Letos smo bili gostje Kraške dekanijske Karitas.

Lepo smo bili sprejeti v Klancu pri Kozini, kjer je prvi biser, cerkev sv. Petra, ki ima zanimivo zgodovino. Obiskali smo lepo obnovljen dom duhovnosti, ki

se je prav za ta namen ozaljšal s slikami Umetnikov za Karitas; da ne govorimo o stoletni lipi, ki je kljubovala mnogim dogodkom na tem področju. Sveto mašo je ob somaševanju duhovnikov daroval vikar za pastora-lo g. Ervin Mozetič, področje, ki je letos združilo veliko majhnih župnij, pa župnik Niko Čuk. Vse zbrane je navdušilo čudovito petje slepe mladenke, ob koncu pa Brkinska godba. Veliko smo si povedali, veliko doživeli in skupaj ugotovili, da je še mnogo čudovitih krajev, ki jih ne poznamo.

Hvala, sodelavke in sodelavci Kraške Karitas. Super ste!

Ljubljana

NEKDO KLIČE ...

M. G., foto: Lojze Mušič

Dobrodelni koncert za Župnijsko karitas Ljubljana - Štepanja vas

V župnijski cerkvi sv. Štefana je bil na binkoštno nedeljo dobrodelni koncert za Župnijsko karitas Ljubljana - Štepanja vas. Z milo zvenečimi citrami v izvedbi Citrarske skupine KD Ihan in petjem Klemena Torkarja ter vokalno skupino Canticum novum so v krasnem nastopu častili Marijo, ki je, kot pravi ena izmed izvedenih pesmi, najlepša v nebesih. Spet kliče nas venčani maj je bila prva pesem, ki smo jo slišali. »Nekdo kliče ...« je v uvodnem govoru poudarila Iva Žnidaršič. To so družine v stiski, brezdomci, otroci, ki bi tudi šli na počitnice. In slišijo jih prostovoljci, ki neutrudno delajo v naši Karitas. To nedeljo so uvodne besede trkale tudi na srca obiskovalcev koncerta, da bi s prostovoljnimi prispevki omogočili, da bi bilo življenje omenjenih ljudi nekoliko lažje. Marija, ki je mati vsem in vsakomur, je ta večer, kot smo slišali v pesmih, upov nešteto nam v srcu budila. Da svet prehitro se vrti, to vemo vsi, ko nežno rečeš: Tu sem s tabo ...

maribor

UTRINKI IZ DOMA SV. LENARTA

Polona Šporin

6. likovna kolonija

V Domu sv. Lenarta smo v soboto, 19. maja 2018, preživeli poseben dan, poln lepih trenutkov in srečanj ter ustvarjalne energije. V želji, da bi obogatili kakovost jeseni življenja vsem, ki bivajo v našem domu, vse, ki tukaj delamo, in tudi tiste, ki v dom prihajajo na obisk ali po drugih opravkih, smo letos pripravili že 6. likovno kolonijo Umetniki za Dom sv. Lenarta, v okviru katere je ustvarjalo – risalo in barvalo – 33 likovnikov, ki so se odzvali našemu povabilu k dobroti in solidarnosti. Kot po navadi so se likovniki najprej srečali ob zajtrku, po odprtju pa so se podali na ustvarjalno pot. Ustvarjalni dan so zaključili s srečanjem s strokovnim spremljevalcem Andrejem Velikonjo in kasneje z večerjo.

Udeležencem smo zagotovili slikarska platna in papir za akvarele ter nekaj barv, ostalo opremo pa je vsak prinesel s seboj. Ustvarjali so različne motive, nekateri v prostorih delovne terapije, nekateri zunaj v neposredni okolici doma. Vsak si je našel kotiček, kjer se je dobro počutil in ki je bil najugodnejši za razvoj njegove ustvarjalne energije.

Ker se nekateri likovniki niso mogli vključiti v kolonijo, želeli pa so sodelovati pri humanitarnem namenu in sporočilu kolonije, so podarili svoja že ustvarjena dela.

Ustvarjena in podarjena likovna dela so bila 13. junija 2018 prvič razstavljeni v avli doma. Po končani razstavi bodo krasila domske prostore, ki so namenjeni za druženje in sprejem gostov.

Za nekaj trenutkov se nam je pridružil tudi generalni tajnik Slovenske karitas Cveto Uršič. Kolonijo sta finančno podprli Slovenska karitas in Nadškofijska karitas Maribor.

Kulturni program ob odprtju kolonije je ob 10h pripravil ŽPZ iz Malečnika, ob odprtju razstave pa pevke ljudskih pesmi iz DU Lenart, ki so hkrati obeležile 10-letnico sodelovanja z Domom sv. Lenarta.

Grajska pravljica

Na letošnji izlet smo se stanovanjci Doma sv. Lenarta in spremljevalci odpravili na Falski grad, kjer smo doživeli resnično čudovito grajsko pravljico.

Pravljica se je pričela pri Ledenici z dobrodoščico, aperitivom. Sledil je voden ogled gospodarskega dela gradu – viteške dvorane in pivnice, ogled kleti, prostorov za služinčad ter grajske ječe in grajske kapele.

Nato smo bili deležni sprejema graščaka grofa Maksimiljana. Sledil je ogled razkošnejšega dela gradu – graščakovih soban in salonov – ter pogostitev in druženje v zelenem in rdečem grajskem salonu. Spoznali smo tudi dvorno damo.

Ob slovesu smo grofu zapeli, kar ga je tako zelo navdušilo, da je obljubil, da nas pride obiskat v Lenart.

Na poti nazaj domov smo se ustavili še v Drava centru v Limbuškem nabrežju, kjer so nas razveselile račke in kjer smo se posladkali s sladoledom ter se za nekaj trenutkov predali prvim letošnjim toplim sončnim žarkom.

Malo utrujeni, a zadovoljni in srečni, da smo ob zanimivih dogodivščinah in medsebojnem druženju preživeli lep dan, smo se vrnili domov.

Tradicionalni poletni piknik

Na pragu poletja smo se na že tradicionalnem domskem pikniku zbrali stanovanjci, svojci in zaposleni. Naročili smo lep in topel, pravzaprav vroč poletni dan. Takšen, kot nam pripada, da se skupaj poveselimo, preden odidemo na dopust in počitnice.

V kulturnem programu je nastopil pevski zbor stanovalcev, ki je med drugim zapel tudi pesem, za katero je besedilo napisala naša medicinska sestra Andreja.

Za nas so z zanimivo koreografijo plesali folklorniki iz Jurovskega dola, ki na slovenskogoriških odrih plešejo že 45 let. Prvi del kulturnega programa je z igranjem na flavto zaključila Laura Lissa Purgaj iz Benedikta, ki v našem domu obiskuje svojo prababico Tončko. Osrednji glasbeni gostje so bili vedri fantje iz vokalne skupine II divji.

Tudi letos smo igrali tombolo, pri kateri je zadela vsaka srečka.

Zbranim je dobrodoščico najprej izrekel in jih nagovoril direktor Zlatko Gričnik, ki je poudaril pomen medsebojnega spoštovanja in sodelovanja ter tega, da v takšni skupnosti, kot je skupnost Doma sv. Lenarta, znamo vedno znova izreči besede prosim, oprostite in hvala.

Udeležence piknika je nagovoril tudi podžupan Občine Lenart Marjan Banič, ki je poudaril, da Dom sv. Lenarta opravlja pomembno socialno in humanitarno funkcijo na območju Slovenskih goric. Izrazil je željo, da bi sodelavci doma tudi v prihodnje uspešno opravljali svoje poslanstvo v dobro stanovalcev in svojcev, predvsem pa, da bi s svojim strokovnim in kakovostnim delom ter toplim medčloveškim od-

nosom obogatili in olajšali življenje starim ljudem. V imenu župana je direktorju Zlatku Gričniku in strokovni vodji mag. Poloni Šporin za prizadevno delo podelil županovo priznanje.

Lep in prijeten poletni dan smo doživeli v družbi nastopajočih, ob dobri hrani in pijači, v pogovoru, druženju in plesu na zvoke harmonike.

murska sobota

SOLIDARNOST BOGATI

Andrej Omulec

Na Škofijski karitas Murska Sobota že več let izvajamo program socialnega vključevanja za ljudi, ki so vključeni v javno kuhinjo Lazarjev dom. Program se odvija na Domačiji Šprinc, ki leži v občini Razkrižje.

Program socialnega vključevanja spodbuja psihosocialni razvoj posameznika, ki se je znašel v situaciji brez dela, v odvisnosti, bolezni ali kateri drugi kruti življenjski situaciji. Glavni cilj našega sodelovanja je, da si posameznik opomore od teže življenja tako telesno, čustveno kot duhovno. Projekt socialnega vključevanja mu pomaga pri vsakdanjem soočanju s kočljivo situacijo.

Tokrat so naše delovanje na Domačiji popestrili zaposleni na upravi MOL Slovenija pod vodstvom Andreja Čeha, strokovnega sodelavca za zdravje in varnost pri delu, okolje ter trajnostni razvoj pri MOL-u.

4. 6. 2018 smo na Domačiji Šprinc v sodelovanju z MOL Slovenija organizirali delovno akcijo. Prostovoljne delovne akcije se je udeležilo 10 zaposlenih

na upravi MOL-a skupaj z našimi prostovoljci, ki so vključeni v program na Domačiji Šprinc.

Ta dan se je za nas začel zelo zgodaj, saj takšni dogodki terjajo veliko organizacijskega dela. Zgodaj zjutraj smo za vse udeležence pripravili zajtrk, ob katerem smo si razdelili delo, ki ga je na Šprincu obilo. Imamo velik vrt in travniški sadovnjak, ki je potreben redne košnje.

Zaposleni na upravi MOL-a so takoj po zajtrku nemudoma poprijeli za delo in se lotili košnje ter okopavanja vrta. Izkazali so se za zelo pridne in marljive delavce, saj so skorajda brez pavze ves dan kosili na travniškem sadovnjaku in na vrtu postorili, kar je bilo treba. Njihova požrtvovalnost nas je zelo razveselila.

Na koncu smo se vsi veselili kosila, saj smo bili pošteno lačni in utrujeni od trdega dela na Domačiji.

MOL Slovenija je prepoznal naše dobro delo, ki ga izvajamo na Domačiji, in nam je v pomoč za lažje delovanje poklonil donacijo v obliki materiala za košnjo ter za nas še kako potrebno kosilnico na nitko.

Za opravljeno delo in donacijo se vsem udeležencem in upravi MOL Slovenija iskreno zahvaljujemo.

novo mesto

KARITAS ZA POVEZANOST IN LJUBEZEN VSEH GENERACIJ

Marija Pugelj

Vsako leto meseca maja sodelavke Karitas župnije Novo mesto – Sv. Janez pripravimo sveto mašo za starejše, bolne in invalidne župljane. Še zlasti se razveselimo tistih, ki zaradi zdravstvenih razlogov med letom zelo redko ali sploh ne morejo priti v župnijsko cerkev.

Slovesnost je bila lepo obiskana, saj povabimo vse župljane, bilo je tudi precej otrok. Liturgično slavje sta s petjem spremljala mešani in otroški pevski zbor. Izbrali so znane pesmi, da so lahko peli tudi ostali. Na povabilo g. župnika in dekana Mira Viranta je srečanje obogatil g. Jože Ovniček. Vsebina njegovega nagovora se je dotaknila vseh prisotnih. Poudaril je povezanost

in ljubezen vseh generacij in članov družine. Med sv. mašo je večina starejših prejela bolniško maziljenje.

22

Druženje smo nadaljevali v bližnjem gostišču. Na začetku se je z lepim petjem predstavil otroški pevski zbor. Starejši so bili veseli, saj so v zboru opazili tudi svoje pravnuke. Vsi udeleženci so bili dobre volje, veliko smo se pogovarjali, obujali spomine na mlada leta. Za nas sodelavke je to posebno bogat dan. Zadovoljni, nasmejani obrazi starejših in bolnih so največja, najlepša zahvala za vse, kar zanje skušamo narediti vse leto vse dni. Bogu hvala za vse dobro in lepo, kar smo na ta dan vsi skupaj prejeli.

V TOPLEM OBJEMU SLOVENSKE ISTRE

Polona Šporin

Četrty teden v maju sem s sodelavcem Rudijem, duhovnikom p. Francijem in kuharico Ano preživela na letovanju starejših v Portorožu, kjer je z nami letovalo 18 starejših iz vseh koncev naše nadškofije, med njimi so bili štirje zakonski pari.

Preživeli smo pester in duhovno bogat teden, poln lepih doživetij, pogovorov, izletov, ogledov, razgledov, zanimivosti, novih spoznanj, pa tudi vremenskih neprilik.

Frančiškan p. Franci Kovše, ki je pred leti služboval v Strunjanu, je poskrbel za lepo duhovno podobo našega letovanja. Vsak dan smo se zbrali pri sveti maši,

razmišljali ob šmarničnem branju in peli litanije Materje Božje. Ogledali smo si samostan sv. Ane s cerkvijo, cerkev sv. Marka in stolnico v Kopru, župnijsko cerkev v Krkavčah, cerkev sv. Marije Alietske v Izoli in poromali k strunjanski Mariji. Z gusarsko ladjo smo pluli po piranskem zalivu do Izole, si ogledali oljarno v Krkavčah in vrt kaktusov v Seči, dvakrat smo plavali v bazenu, igrali tombolo, prepevali, v deževnem dopoldnevu pa si ogledali nekaj predstavitev in pomagali naši dobrovoljni kuharici Ani pri lupljenju krompirja, čebule in česna. Zadnji večer smo si ogledali fotografije, ki so nastale čez teden, in film Marijina zemlja. Prvi dan je nekaj časa z nami preživel predsednik Branko Maček, tik pred zaključkom letovanja se nam je pridružil tudi generalni tajnik Darko Bračun.

V pisarno sem se vrnila hvaležna, da sem tudi tokrat imela priložnost voditi letovanje s tako prizadevnimi sodelavci, hvaležna, da je letovanje potekalo brez zapletov, da smo se vsi zdravi in zadovoljni vrnili nazaj v svoja okolja, hvaležna za vsa nova spoznanja in lepa srečanja.

Nekaj vtisov udeležencev letovanja

»Bilo je zelo lepo. Hrana je bila čudovita in izdatna, vodstvo enkratno, prijazna voditeljica, polna idej in presenečenj, izredno dobra in prijazna kuharica ter prijazni in ustrezljivi sodelavci. Zelo prijetni so bili izleti in druženja ob večerih.«

»Bila sem zelo presenečena – lep sprejem, videla sem veliko lepega, lepe cerkve, povsod so nas lepo sprejeli. Portorož je zelo lep. Če bi šla sama, ne bi doživela, kar sem skupaj z vami. Pohvaliti moram tudi kuharico. Vse je bilo prelepo. Hvala organizatorjem.«

»Z nami je bil tudi p. Franci, ki nas je vodil na ogled in nam vse najlepše razlagal, zato smo mu zelo hvaležni in naj ga spremlja Mati Marija in dobri naš Bog.«

LETOVANJE STAREJŠIH V PORTOROŽU

Jožica Jerebic

V okviru Škofijske karitas Murska Sobota smo se voditelji in člani skupin starejših 28. 5. 2018 v jutranjih urah z vlakom odpravili na petdnevno letovanje v Sončno hišo v Portorož.

Letovali smo kot velika družina, ki je pot začela v ponedeljek zjutraj z zbiranjem na železniški postaji v Murški Soboti. Že trenutki zbiranja so bili zelo prijetni in osrečujoči tako za voditelje kot tudi za člane skupin starejših. Kaj kmalu smo ugotovili, da ne bomo le ena velika družina, ampak bomo velika medgeneracijska družina, saj sta se nam pridružili dve mamici z otroki in voditeljico.

Doživljanje letovanja našega občestva, katerega člani smo si medsebojno pomagali, se spoštovali, se urili v vrednotah, kot so potrpežljivost, prilagodljivost, solidarnost in skromnost, ter sprejemali drug drugega takšnega, kakršen je, se je zaključilo 1. 6. 2018.

Novembra 2017 sem bila s strani vodstva Škofijske karitas Murska Sobota povabljen na izobraževanje za voditelje skupin starejših. Že po prvem srečanju sem spoznala, da je to delo, ki me bogati, izpopolnjuje in osrečuje. Skupaj s sovoditeljico in eno od članic skupine starejših smo se udeležile letovanja starejših v Portorožu, kjer se nas je za veliko družinsko mizo zbiralo 40. Jutra smo začeli v kapelici Kraljice miru z molitvijo rožnega venca. Po zajtrku nam je voditelj letovanja povedal načrt za potek dneva. Vsak dan

smo našli čas tudi za sveto mašo, s čimer so bila naša srečanja duhovno še bolj izpopolnjena.

Voditelji in člani skupin starejših smo imeli priložnost opraviti intervizijsko srečanje skupin. Še več, 29. 5. sta nas obiskala dr. Jože Ramovš, pobudnik in ustanovitelj skupin starejših, ter g. Imre Jerebic, zato smo ta dan opravili tudi supervizijsko srečanje skupin.

Teden, preživet na letovanju, nam je bil nova potrditev, da lahko spoštovanje osnovnih vrednot v življenju veliko pripomore h kvaliteti bivanja v naši družbi.

Skupni obroki za mizo, delavnice, sprehodi, ogledi cerkva in drugih znamenitosti v Portorožu ter skupna molitev, petje in sveta maša so nas še močnejše povezali. Ob vračanju domov smo sklenili, da si bomo prizadevali v naše skupine pridobiti še več članov, obenem pa bomo poskrbeli tudi za širjenje socialne mreže – skupin starejših po župnijskih karitas.

23

Letovanje ŠK Murska Sobota – zbrani za družinsko mizo (Foto: Jožica Jerebic)

Supervizijsko srečanje skupin starejših ŠK Murska Sobota (Foto: Jožica Jerebic)

Zahvaljujemo se vodstvu ŠK Murska Sobota, da nam je ponudilo to priložnost, poskrbelo za izobraževanje pod okriljem Inštituta Antona Trstenjaka in nam tako omogočilo, da dvigujemo kvaliteto življenja starejših, osamljenih, obupanih in ljudi v stiski s pomočjo Njega, ki nam daje vero, upanje in ljubezen.

V prijaznem okolju Vrbja so odgovorni Slovenske in škofijskih Karitas snovali načrt za prihodnost.

50 let romanj na Brezje z roko v roki z različnimi ljudmi dobre volje in organizacijami s skupnim ciljem omogočiti starejšim, bolnim in invalidom srečanje z Marijo.

»Kako bi rešili ta problem?«

Sodelavci Slovenske in škofijskih Karitas na izobraževanju o projektnem delu v mesecu juniju.

»Zakaj ste zbirali zvezke?«

»Za otroke, da bodo lahko šli v šolo!«

Malčki iz Vrtea v Ajdovščini so poklonili zvezke za otroke iz socialno ogroženih družin.

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

